

SAMENVATTING VAN DE
MEMORIE VAN TOELICHTING OP DE RIJKSBEGROTING 1963 VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ
en
NOTA INZAKE HET MELKPRIJSBELEID 1962/1963 VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW EN
VISSERIJ MET ENKELE VERKLARENDE KARTTEKENINGEN
door
J.A. Vriens
en
N. Tiemstra

Interne Nota No. 81

A. LANDBOUW

1. Inleiding

Het jaar 1963 zal, evenals van het daaraan voorafgaande jaar kon worden gezegd, in het teken staan van een snelle ontwikkeling van het landbouwbeleid in E.E.G.-verband. Bij de hierdoor ontstane verschuivingen in de exportmogelijkheden moet de Nederlandse landbouw trachten zijn concurrentiepositie te verstevigen. Hiervoor zijn op de Rijksbegroting hoge bedragen uitgetrokken, doch in de eerste plaats berust de verantwoordelijkheid bij de land- en tuinbouw zelf. De minister van Landbouw en Visserij hecht grote waarde aan het overleg met de organen van het landbouwbedrijfsleven.

2. De economische toestand in de land- en tuinbouw

De weersomstandigheden veroorzaakten moeilijkheden bij de graanoogst, terwijl de bieten- en aardappel oogst een vlot verloop hadden. Voor de veehouderij was het weer gunstig; in de tuinbouw waren de weersomstandigheden gunstig voor de glasteelt, vrij slecht voor de open grond. De totale bruto-produktiewaarde van de akkerbouw en veehouderij in 1961 nam, ten opzichte van het voorafgaande jaar, met 2,2% toe; dit kwam vrijwel geheel door een verhoogde produktie in de rundveehouderij en enigszins door een, ten opzichte van 1960, gunstig prijsniveau voor de varkenshouderij. Dit compenseerde ruimschoots de nadelige ontwikkeling in de pluimveesector ten gevolge van lage opbrengstprijzen en in de akkerbouw ten gevolge van een verminderde produktie bij een iets lager prijsniveau. De gunstige ontwikkeling in de tuinbouw zette zich gedurende 1961 voort. Het uitvoersaldo steeg zowel voor akkerbouw en veehouderij als voor tuinbouw.

Produktie en prijzen

Het produktievolume steeg in 1961 ten opzichte van 1960 met 1,8% tegenover een stijging van 12% voor 1960 ten opzichte van 1959. Laatstgenoemde sterke stijging werd voor een deel veroorzaakt door het lage

niveau van 1959. Het produktievolume van de akkerbouwsector en de varkenshouderij verminderde met 5,1%; de rund- en pluimveehouderij vertoonde een stijging van 5,9%.

Het niveau van de telersprijzen gaf over het geheel voor 1961 een kleine stijging ten opzichte van 1960 te zien. In de varkenssector noteerde men hogere, in de pluimveesector lagere prijzen. In de zuivelsector werd de daling beperkt door het garantiebeleid. Voor de tuinbouw is het niveau wederom toegenomen. De export van land- en tuinbouwprodukten is naar volume gelijk gebleven, terwijl de waarde is gedaald; het exportprijsspeil kwam dus op lager niveau te liggen. Dit geldt vooral voor akkerbouwprodukten, pluimvee en eieren. Voor de export van zuivel-, vee- en vleesprodukten bleef het prijsniveau van 1960 gehandhaafd. Voor de tuinbouw was de ontwikkeling, zowel naar volume als naar waarde gunstig. De totale waarde van de agrarische uitvoer maakte 24% uit van de totale uitvoer (1960: 26%).

De invoerwaarde van voedergranen daalde door daling van hoeveelheden en prijzen; de invoer van veehouderijprodukten en tuinbouwprodukten steeg vrij belangrijk.

Het indexcijfer van de prijzen van kostenfactoren steeg sterker dan het indexcijfer van de producentenprijzen. Dit heeft een ongunstige invloed op de rentabiliteit waarop overigens weer een gunstige invloed wordt uitgeoefend door produktiviteitsstijging.

Akkerbouw

Er had een kleine uitbreiding van de graanteelt plaats doordat in het bouwplan minder winter- en meer zomergraan werd opgenomen. De verbouw van gerst, haver en gemengd gewas werd uitgebreid, die van tarwe enigszins ingekrompen. De suikerbieten- en aardappelenverbouw liep in 1961 iets terug ten gevolge van toenemend gebrek aan arbeidskrachten en de zeer lage prijs voor het kwantum suikerbieten afgezet boven de gegarandeerde hoeveelheid. Het consumptieaardappelenareaal nam af ten gevolge van de lage prijzen voor de oogst 1960. De teelt van peulvruchten liep verder terug, terwijl die van oliehoudende zaden en vezelgewassen nagenoeg gelijk bleef. Er had een uitbreiding van de oppervlakte graszaad plaats. In het algemeen was sprake van

een regelmatige toeneming van de arealen betaald met de onder een bepaalde garantieregeling vallende produkten. De voor de granen geldende garantie- en streefprijzen werden over het algemeen ruim gerealiseerd. De aardappelprijzen stegen van een normaal niveau tot voordien ongekende hoogte, zodat de Regering maatregelen moest treffen

Rundveehouderij

a. Zuivel

In 1961 heeft de stijging van de melkproduktie zich voortgezet, zij het in mindere mate. De export liep terug behalve die van gecondenseerde melk. Handhaving van evenwicht tussen produktie en afzet kon slechts met grote financiële offers bereikt worden. De boterexport daalde aanmerkelijk (teruglopende export naar E.E.G.-landen), terwijl het binnenlandse verbruik iets toenam (prijsstabilisatie). Het overschot kon worden geruimd in het kader van het koelhuisboterbeleid. Het Produktschap voor Zuivel heeft maatregelen genomen om de kaasexport te stimuleren daar de uitvoer iets terugliep bij een toenemende produktie van fabriekskaas. De produktie van magere melkpoeder en gecondenseerde melk nam toe, die van niet-magere melkpoeder verminderde ten gevolge van de concurrentie uit enige E.E.G.-landen. Het verbruik van volle en gestandaardiseerde melk vertoonde een verdere teruggang met 2% ten opzichte van 1960, terwijl het verbruik van room en de overige consumptiemelkprodukten resp. met 7 en 12% steeg (gecondenseerde melk incl. koffiemelk 19%). Het verbruik van boter en kaas is met resp. 7 en 6% gestegen.

b. Rundvlees

De prijzen van kwaliteitsvlees bewogen zich op bevredigend niveau. Mindere kwaliteiten ondervonden enige druk door verschuivingen in de vraag en toegenomen invoer. De export van runderen was kleiner, van kalveren groter (importbeperkende maatregelen van Frankrijk en Italië). De uitvoer van kalfsvlees naar de Duitse Bondsrepubliek nam belangrijk toe. De totale rundveestapel breidde zich uit met 159.000 stuks (circa 5%).

Varkenshouderij

Aanvankelijk waren de prijzen in 1961 hoger dan in 1960, na september daalden ze echter wegens beperkte afzetmogelijkheden en zeer groot aanbod. De baconnoteringen in Londen begonnen reeds in juni te dalen. Ten gevolge van de mond- en klauwzeerexplosie is per 12 december 1961 een vervoersverbod afgekondigd en werden de grenzen van België, Frankrijk en Zwitserland gesloten voor levend vee uit Nederland. De varkensstapel breidde zich van december 1960 tot december 1961 sterk uit, nl. met 8%. De uitkomsten gedurende de eerste acht maanden waren belangrijk gunstiger dan de overeenkomstige periode van 1960. In 1962 nam het aanbod belangrijk toe, in de herfst is een teruggang te verwachten.

Pluimveehouderij

De eierproduktie was groter ten gevolge van de sterke produktie-toeneming in de tweede helft van het jaar. Door een soortgelijk verschijnsel in de Duitse Bondsrepubliek daalden de prijzen tot f.8,- per 100 stuks. Toch nam de Bondsrepubliek 88% van de Nederlandse export voor haar rekening (in 1960 86%). In 1962 is een aantal maatregelen genomen ter ondersteuning van het prijspeil in verband met de Duitse minimuminvoerprijs. De produktie van slachtkippen was lager, de export hoger (8%). De Bondsrepubliek nam 89% af (1960: 83%). Het Nederlandse aandeel in de Westduitse markt liep met 4% terug tot 31% (concurrentie van de V.S.). De totale exportwaarde daalde van f.156,9 miljoen in 1960 tot f.150 miljoen in 1961.

Groenteteelt

De produktie nam in 1961 toe met 8% ten opzichte van 1960; de additionele produktie werd grotendeels uitgevoerd. Het prijsniveau was matig voor grovere groenten, goed voor fijnere produkten. Vooral in 1962 liepen de prijzen (b.v. van kool) sterk op.

Op grond van het Besluit Erkenningen Groenteteelt (1-4-'62) is thans voor de teelt van groenten voor de verse markt (met uitzondering van sluitkool) slechts een erkenning nodig.

Fruitteelt

Door de matige appeloogst en voortzetting van de dalende tendens in de produktie van peren, was de totale fruitproduktie matig (ca. 5% minder dan in 1960). Het prijspeil lag in 1961 aanzienlijk hoger dan in de voorafgaande jaren. Met ingang van 1-4-'62 werd voor de gehele fruitteelt het stelsel van erkenningen en vergunningen opgeheven.

Sierteelt

Produktie en afzet ontwikkelden zich zeer gunstig voor de bloemteelt (de uitvoerwaarde steeg met 13%), gunstig voor de boomteeltsector (de uitvoerwaarde steeg met 3%) en minder gunstig voor de bloembollensector (de uitvoerwaarde daalde met 3% ondanks hogere prijzen). Het beleid van de produktschappen ten aanzien van de teeltvergunningen vertoont, tot voldoening van de minister, een wat ruimer standpunt dan voorheen.

3. De markt-en prijspolitiek in de landbouw 1)

De situatie ten aanzien van de verschillende produkten is thans als volgt.

- 1) In deze paragraaf worden enkele begrippen gebezigd die essentieel zijn voor het E.E.G.-beleid. Ze zullen uitvoerig worden behandeld in een E.E.G.-nota die op het ogenblik door de afdeling Algemeen Economisch Onderzoek wordt geproduceerd. In deze nota zijn op de betrokken plaatsen alvast korte omschrijvingen opgenomen. De Europese Economische Gemeenschap (E.E.G.) kwam 25 maart 1957 tot stand toen de delegatieleiders van de zes landen van "Klein Europa" (Benelux, Duitse Bondsrepubliek, Frankrijk en Italië) te Rome het oprichtingsverdrag tekenden. De E.E.G. zal een economische unie zijn: onderlinge invoerrechten en kwantitatieve restricties maken plaats voor een vrij verkeer van goederen en diensten; er zal een gemeenschappelijk buitentarief zijn waarvan de inkomsten volgens een tevoren vastgestelde formule zullen worden verdeeld. Tenslotte zal er een vrij verkeer van produktiefactoren en diensten zijn en wordt de economische en sociale politiek geharmoniseerd. Sinds 30 juli 1962 is er een gemeenschappelijk landbouwbeleid voor granen en veredelingsprodukten, op grond waarvan gedurende een uiterlijk in 1970 eindigende overgangsperiode een afnemende isolatie van de interne markten van de lidstaten, uitsluitend door middel van heffingen aan de grens, de weg openstelt voor een bepaald uniform prijsniveau binnen het E.E.G.-gebied voor de betrokken agrarische produkten. Voor groenten en fruit zullen kwaliteitsnormen de (toenemende) mate van vrije verhandelbaarheid binnen de Euromarkt bepalen. Voor zuivelprodukten wordt in de loop van 1963 een verordening verwacht.

3.1. Tarwe

Het marktordenend beleid bestaat voor de oogst 1962 uit de volgende elementen:

- a. de richtprijs ²⁾ welke geldt bij de aanvang van het verkoopseizoen (1-7-'62), is vastgesteld op f.33,30 per 100 kg Europese standaardkwaliteit;
- b. hieruit is afgeleid een drempelprijs ³⁾ van f.33,30 voor de maand juli 1962 welke prijs maandelijks verhoogd zal worden met f.0,35 per 100 kg tot dat in april 1963 een drempelprijs wordt bereikt van f.36,45 ;
- c. bij invoer uit derde landen (niet-lidstaten) is de volgende heffing van kracht: drempelprijs minus c.i.f.-prijs van die soort tarwe welke op de wereldmarkt het goedkoopst kan worden aangekocht (vastgesteld door Europese Commissie ⁴⁾). Deze heffing kan vooraf worden gefixeerd waarbij dan een fixatiepremie komt (eventueel met een extra bedrag) in verband met termijnleveringen;
- d. bij invoer uit lidstaten met een lager prijspeil dan ons land is de heffing: drempelprijs verminderd met f.0,36 per 100 kg, minus "prijs franco grens". Bij invoer uit lidstaten met een hoger prijspeil is de heffing gelijk aan die bij invoer van derde landen minus f.0,36. De heffingen bij invoer uit lidstaten kunnen niet worden gefixeerd;

- 2) Het Europese graanbeleid verplicht Nederland voor zachte tarwe een richtprijs vast te stellen. Deze richtprijs is afgeleid van gegevens omtrent het grootste nationale tekortgebied; ze is een gemiddelde prijs die dient om de producenten een redelijke levensstandaard te waarborgen en die de overheid zo goed mogelijk in het betrokken jaar poogt te benaderen. Afwijkingen naar beneden en naar boven zijn mogelijk.
- 3) De drempelprijs is te vergelijken met een minimumimportprijs, en dient om te verhinderen dat de in noot 2 toegelichte richtprijs in gevaar komt. Ze is gelijk aan de richtprijs in het grootste nationale tekortgebied verminderd met de transportkosten van het invoerpunt tot dit tekortgebied.
- 4) De Europese Commissie, het voorbereidende en uitvoerende orgaan van de E.E.G., is samengesteld uit negen leden die in gemeenschappelijk overleg door de lidstaten zijn benoemd op grond van hun ervaring en deskundigheid, waarbij de hoogste eisen worden gesteld aan hun onafhankelijkheid. De voorzitter, prof. W. Hallstein, wordt bijgestaan door drie vice-voorzitters. Een hiervan is de Nederlander dr. S. Mansholt.

- e. de inlandse tarwe kan aan het Voedselvoorzienings In- en Verkoopbureau (V.I.B.) ter overname worden aangeboden tegen f 31,- per 100 kg tarwe met een vochtgehalte van 17%. Deze prijs, de interventieprijs,⁵⁾ ligt 7% beneden de richtprijs;
- f. om schoksgewijze verhogingen van broodprijzen tegen te gaan, zal gebruik worden gemaakt van de restitutiemogelijkheid van een gedeelte van de heffingen: over alle na 30 juli 1962 voor consumptiedoeleinden vormalen tarwe zal een restitutie worden verstrekt van $\frac{13}{15}$ x de gemiddelde heffing ten opzichte van derde landen. Voor 1 april 1963 zal de Raad van Ministers van de E.E.G.⁶⁾ de maatregelen vaststellen voor de oogst 1963.

3.2. Voedergranen

Het marktordenend beleid bestaat voor de oogst 1962 uit de volgende elementen:

- a. de vastgestelde richtprijzen zijn: f.28,65 p.100 kg voor gerst
f.25,15 p.100 kg voor rogge
- b. de hierop gebaseerde drempelprijzen zijn: gerst f.28,- p.100 kg
haver f.26,75" " "
rogge f.24,50" " "
- c. voor de uitheemse voedergranen zullen de heffingen worden ge-

- 5) Een van de consequenties van het Nederlandse lidmaatschap van de E.E.G. is, dat de Nederlandse Regering een interventieprijs moet vaststellen. Deze prijs kan ongeveer 5 à 10% beneden de richtprijs liggen. De interventieprijs bedoelt een bodem in de markt te leggen waar beneden de marktprijs niet mag dalen. Gedurende het gehele jaar kan de boer tegen de interventieprijs inleveren bij het nationale interventiebureau, in Nederland het Voedselvoorzienings In- en Verkoopbureau (V.I.B.). De overheid is verplicht deze aanbiedingen tegen de interventieprijs aan te kopen. De marktprijs kan dus fluctueren tussen de richtprijs, die zelf niet geheel vast behoeft te zijn, en de interventieprijs. Het bureau mag ook verkopen, maar dan zodanig, dat de richtprijs niet in gevaar wordt gebracht.
- 6) Raad van Ministers, het hoogste gezagsorgaan van de instellingen van de Europese Gemeenschap, is samengesteld uit vertegenwoordigers van de zes lidstaten. Elk land benoemt één vertegenwoordiger. De Raad heeft een politiek-economisch coördinerende functie en is daartoe uitgerust met beslissingsbevoegdheid terzake van alle belangrijke aangelegenheden.

baseerd op de volgende drempelprijzen: maïs f.25,50 p. 100 kg
sorghums f.24,75 " " "
millet f.24,25 " " "

- d. heffingen en fixaties als bij tarwe;
 - e. geen interventie maatregelen;
 - f. toeslag voor voedergranen op de lichte gronden: f.175,- per ha.
- Voor één april 1963 zal de Raad van Ministers van de E.E.G. de maatregelen vaststellen voor de oogst 1963.

3.3. Zetmeelsector

Het marktdenkend beleid in de zetmeelsector is voor Nederland in hoofdzaak actueel in verband met de verbouw van fabrieksaardappelen.

Het is als volgt geregeld:

1. de prijs van alle importmaïs zal worden opgetrokken tot een waarde van f.25,50;
2. de import van maïszetmeel en aardappelzetmeel wordt van 30 juli 1962 af belast met een heffing bestaande uit twee elementen:
 - a. een variabel element: een heffing per 100 kg verwerkt produkt welke gelijk is aan die op 161 kg maïs;
 - b. een vast element: een heffing per 100 kg welke gelijk is aan het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing op een basiswaarde van f.40,50 van de op 21 april 1962 van kracht zijnde binnen- en buitentarieven in de verschillende lidstaten.In het intercommunautaire handelsverkeer wordt dit vaste element met 2/15 per jaar verlaagd; in het handelsverkeer met derde landen wordt dit geleidelijk verlaagd tot een bedrag van f.6,10 per 100 kg verwerkt produkt;
3. bij export van maïszetmeel en aardappelzetmeel naar derde landen mag een restitutie worden verleend per 100 kg zetmeel gelijk aan de geldende restitutie van 161 kg maïs. De mogelijkheid bestaat, dat de Europese Commissie, na raadpleging van het "Comité van Beheer voor Granen", toestemming geeft tot een hogere restitutie;

4. bij uitvoer uit lidstaten die het recht hebben een heffing toe te passen op de invoer van maïs uit de invoerende lidstaat, mag per 100 kg zetmeel een uitvoerrestitutie worden gegeven gelijk aan de geldende heffing op 161 kg maïs, verminderd met het forfaitaire bedrag;
5. er bestaat de mogelijkheid tot het verlenen van een verwerkingstoelage op industriemaïs, van welke mogelijkheid Nederland geen gebruik maakt. Om te voorkomen, dat gedurende de overgangsperiode de concurrentieverhoudingen worden schoefgetrokken, is een grens vastgesteld voor de totaal te verlenen directe en indirecte steun. Deze mag nl. niet groter zijn dan de in het seizoen 1961/62 verstrekte steun minus de invloed van de verhoging van de industriemaïsprijs sinds dat jaar op de prijs van het maïszetmeel.

3.4. Suikerbieten

Hiervoor heeft de Europese Commissie nog geen ontwerpverordening bij de Raad van Ministers van de E.E.G. ingediend. Het nationale beleid wordt voortgezet.

3.5. Varkenshouderij

Het marktordenend beleid voor de varkenshouderij is als volgt geregeld.

3.5.1. Invoer uit derde landen (niet-lidstaten)

3.5.1.1. Nederland

Bij invoer in Nederland uit derde landen (niet-lidstaten) moet een zg. externe heffing worden toegepast. Deze heffing is opgebouwd uit de volgende elementen;

- a. de invloed op de kostprijs van het verschil in de voederkosten dat voortvloeit uit het verschil tussen de prijzen van voedergranen op de wereldmarkt en de prijs in de lidstaat met de laagste referentieprijs ⁷⁾ voor varkens (Nederland), het zg. voedergraanelement. De graanconversie bedraagt 4,2 kg graan per kg geslacht gewicht. De berekening is aldus:

7) De referentieprijs is gelijk aan de gemiddelde, gedurende een bepaalde periode (de referentieperiode) geldende marktprijs.

- 4,2 x (kosten graanpakket in Nederland - idem wereldmarkt + graanontladingskosten in Nederland bij aanvoer van de wereldmarkt);
- b. een vast (zg. preferentieel) element als $\frac{1}{2}$ van de gemiddelde aanbodsprijzen waartegen invoer in de gemeenschap gedurende het aan de inwerkingtreding van het heffingenstelsel voorafgaande jaar heeft plaatsgehad. Dit element wordt ook aangeduid als forfaitair bedrag. Na het eerste jaar, waarvoor het percentage op 2 is gesteld, wordt het genomen van de gedurende het voorafgaande jaar gegolden hebbende externe sluisprijs (zie hieronder). Het percentage stijgt jaarlijks, tot aan het einde van de overgangperiode (1970), een waarde van 7 zal zijn bereikt.

De Nederlandse heffing bedraagt f.17,47 per 100 kg levend gewicht en f.22,72 per 100 kg geslacht gewicht.

Ten einde marktverstoringen, door aanbiedingen tegen abnormaal lage prijzen, te voorkomen, mag Nederland uit derde landen levende en geslachte varkens slechts invoeren tegen een (voor alle lidstaten uniforme) minimumimportprijs, de externe sluisprijs. Deze berust op het wereldmarktprijspeil voor voedergranen en op een voor de uitvoerende derde landen representatieve graanconversie. De externe sluisprijs bedraagt f.151,20 per 100 kg levend gewicht en f.196,48 per 100 kg geslacht gewicht. Indien wordt aangeboden beneden deze prijzen moet Nederland een aanvullende heffing toepassen gelijk aan het verschil tussen de aanbodsprijs franco grens en de externe sluisprijs.

3.5.1.2. Andere lidstaten

Bij invoer uit derde landen gelden alle hierboven genoemde regelingen (externe heffing, eventuele aanvullende heffing in verband met de externe sluisprijs), doch bovendien wordt een heffing opgelegd gelijk aan de onder 3.5.2. vermelde interne heffing van de invoerende lidstaat ten opzichte van Nederland.

Voorbeeld: indien de Duitse Bondsrepubliek geslachte varkens uit derde landen wil invoeren, bedraagt de heffing per 100 kg: f.80,65 (interne heffing Duitse Bondsrepubliek - Nederland) + f.22,72

(externe heffing Nederland - derde landen inclusief het forfaitaire bedrag) = f.103,37, waarbij de aanbodsprijs eventueel eerst door middel van een aanvullende heffing wordt opgetrokken tot de externe sluisprijs: f.196,48.

3.5.2 Intercommunautaire verkeer.

Er gelden interne heffingen die zijn opgebouwd uit de volgende elementen:

- a. een voedergraanelement op basis van de voor de gemeenschap uniforme graanconversie (4,2 kg graan per kg geslacht gewicht), van een voor elke lidstaat vastgestelde voedersamenstelling en met de in elke lidstaat geconstateerde groothandelsverkoop-prijzen voor voedergranen;
- b. een restelement: het verschil tussen de referentieprijzen in de invoerende en uitvoerende lidstaat voor varkens, minus het onder a. genoemde, voor de eerste maal vastgesteld voedergraan-element.

Element a. wordt afgebroken overeenkomstig de graanprijs-toenadering in de E.E.G., element b. met 2/15 per jaar.

Bij invoer uit Nederland passen de andere lidstaten de volgende heffingen toe (guldens per 100 kg).

	Levend gewicht	Geslacht gewicht
Luxemburg	80,59	104,80
Duitse Bondsrepubliek	62,02	80,65
Italië	38,85	50,52
Frankrijk	26,24	34,12
België	18,41	23,94

Bij invoer uit andere E.E.G.-landen past Nederland slechts ten opzichte van Italië een heffing toe (resp. f.4,18 en f.5,44).

Tenslotte kent iedere lidstaat een interne sluisprijs die als volgt is opgebouwd:

- a. de (uniforme) externe sluisprijs;
- b. het voedergraanelement Nederland - wereldmarkt (3.5.1.1. onder a);
- c. de interne heffing van de betrokken lidstaat ten opzichte van Nederland.

Voorbeeld: de interne sluisprijs van de Duitse Bondsrepubliek voor geslachte varkens bedraagt per 100 kg: (a) f.196,48 + (b) f.18,14 (nl. de externe heffing van Nederland ten opzichte van derde landen exclusief het forfaitaire bedrag f.22,72 - f.4,58; dan restteert het voedergraanelement uit de externe heffing): + (c) f.80,65 = f.295,27.

Onder 3.5.1.2. is aangetoond, dat de Duitse Bondsrepubliek geslachte varkens uit derde landen mag invoeren tegen f.196,48. Het geringe verschil tussen beide minimuminvoerprijzen (f.4,58) wordt dus gevormd door het preferentiële element, het forfaitaire bedrag.

Restituties

Indien een lidstaat een heffing ten opzichte van een andere lidstaat toepast, mag bij uitvoer naar die lidstaat een bedrag worden gerestitueerd dat gelijk is aan:

- a. de interne heffing ten opzichte van Nederland;
- b. het voedergraanelement Nederland - Wereldmarkt (dus Nederland's externe heffing excl. het forfaitaire bedrag).

De invoerende lidstaat mag dan een heffing opleggen gelijk aan die ten opzichte van derde landen exclusief het forfaitaire bedrag.

Het voorgaande geldt alleen voor levende en geslachte varkens. Toepassing op de onderdelen vleeswaren en bereidingen gaat op 3-12-'62 in.

3.5.3. Export naar derde landen

Bij export naar derde landen mag een restitutie worden verstrekt die is opgebouwd uit de volgende elementen:

1. de invloed op de voederkosten van het verschil tussen de voedergraanprijzen in het exportland en op de wereldmarkt;
2. een extra bedrag vast te stellen door de Europese Commissie via de procedure van het Beheerscomité voor varkensvlees ⁸⁾.

8) De taak van de Beheerscomité's (Comités de Gestion) beperkt zich nagenoeg geheel tot die van adviesorganen.

3.6. Pluimveehouderij

Het marktordenend beleid voor de Pluimveehouderij is als volgt geregeld.

3.6.1. Eieren

3.6.1.1. Invoer uit derde landen

Bij invoer uit derde landen wordt een heffing toegepast die is opgebouwd uit de volgende elementen:

- a. de invloed op de kostprijs van het verschil in de voederkosten dat voortvloeit uit het verschil tussen de prijzen van voedergranen op de wereldmarkt en de prijs in de betrokken lidstaat;
- b. de invloed van het tijdens het jaar 1962 ten opzichte van andere lidstaten geldende douanerecht. Dit element wordt verminderd met 2/15 per jaar;
- c. een preferentieel element dat is bedoeld om de E.E.G.-landen een zekere voorkeur te geven op elkaars markten. In het eerste jaar bedraagt dit element 2% van de gemiddelde invoerwaarde van produkten uit derde landen in de gemeenschap. Het stijgt geleidelijk tot 7% aan het einde van de overgangsperiode (1970).

Nederland heft ten opzichte van derde landen f.28,71 per 100 kg eieren in de schaal, de Duitse Bondsrepubliek f.68,82.

Ten einde marktverstoringen door aanbiedingen tegen abnormaal lage prijzen te voorkomen, kunnen de lidstaten slechts uit derde landen invoeren tegen een uniforme minimuminvoerprijs (de sluisprijs). Deze is vastgesteld op 0,5025 E.E.G.-rekeneenheden of f.1,82 per kg eieren in de schaal (ca. 10,5 cent per ei). Bij aanbiedingen beneden de sluisprijs wordt de heffing verhoogd met het verschil tussen aanbodprijs franco-grens en sluisprijs.

Voorbeeld. De Duitse Bondsrepubliek mag dus geen eieren uit derde landen invoeren beneden een prijs van $f.1,82 + f.0,69 = f.2,51$ per kg.

3.6.1.2. Intercommunautair verkeer

Bij invoer uit lidstaten geldt gedurende de overgangsperiode (tot 1970) een heffing die is opgebouwd uit de volgende elementen:

- a. de invloed op de voederkosten van het prijsverschil tussen de voedergranen in de invoerende en de uitvoerende lidstaat;
- b. de invloed van het tijdens het jaar 1962 ten opzichte van andere lidstaten goldende douanerecht op het gemiddelde van de prijzen franco-grens in 1961. Dit element wordt verminderd met 2/15 per jaar.

De heffingen ten opzichte van Nederland bedragen per 100 kg eieren in de schaal:

Frankrijk	f.82,07 (bijna 5 cent per ei)	(1-10-62 tot 31-1-63; in febr. 1963 f.6,84)
Duitse Bondsrepubliek	" 47,68 (bijna 3 " " ")	
Luxemburg	" 37,39 (ruim 2 " " ")	
België	" 23,53 (bijna 1 " " ")	
Italië	" 9,85 (ca. 1 " " ")	

Nederland heft per 100 kg eieren in de schaal bij invoer uit

België, de Duitse Bondsrepubliek,

Luxemburg en Frankrijk f. 9,85 (ca. $\frac{1}{2}$ cent per ei)

Italië " 16,83 (ca. 1 cent per ei)

De restitutieregeling is gelijk aan die vermeld onder No. 3.5.2. Het betrokken Beheerscomité is dat voor Slachtpluimvee en Eieren. Het is echter ook mogelijk een restitutie te verstrekken die overeenkomt met de invloed van het prijsverschil tussen de voedergranen in de uitvoerende en de invoerende lidstaat. Deze restitutie mag niet hoger zijn dan het beschermende element in de heffing van het invoerende land.

3.6.2. Slachtpluimvee.

In het algemeen zijn de heffingen opgebouwd uit dezelfde elementen als die onder 3.6.1. zijn genoemd.

Nederland heft ten opzichte van derde landen f.42,25 per 100 kg, de Duitse Bondsrepubliek f.77,21.

Voor slachtkippen en slachtkuikens (panklaar) is de sluisprijs vastgesteld op f.2,66 per kg.

Voorbeeld. Duitse Bondsrepubliek mag dus geen panklare slachtkippen en slachtkuikens uit derde landen invoeren beneden een prijs van f 2,66 + f.0,77 = f.3,43 per kg.

De heffingen ten opzichte van Nederland bedragen per 100 kg

Duitse Bondsrepubliek f.57,27

Frankrijk " 55,28

Luxemburg " 38,84

België " 26,75

Italië " 15,96

Nederland heft per 100 kg bij invoer uit andere lidstaten
f.15,96 tot f.29,03.

3.7 Zuivelsector

Op het ogenblik dat deze nota werd samengesteld, maakte de ontwerp zuivelverordening van de Europese Commissie onderwerp van behandeling uit in de Raad van Ministers van de E.E.G. Aangezien gebleken is, dat in de voorbereidende fase geen overwegende bezwaren bij de lidstaten zijn gerezen tegen de inhoud van genoemde verordening, is in Nederland voor het melkprijsjaar 1962/63 een gewijzigde opzet gekozen die reeds in grote lijnen aansluit aan het door de Europese Commissie ge-projecteerde zuivelbeleid. Hierdoor zal de voor Nederland noodzakelijke aanpassing geleidelijk en soepel kunnen verlopen. Aanvankelijk is verondersteld, dat de E.E.G.-zuivelverordening wel op 1 april 1963 van kracht zou kunnen worden. Thans wordt rekening gehouden met de mogelijkheid dat dit tijdstip wellicht naar 1 november 1963 zal moeten worden verschoven.

Het nieuwe Nederlandse garantiebeleid voor melk kent een richtprijs voor alle melk van f.27,- per 100 kg melk met 3,7% vet. Nogmaals zij er hier de nadruk op gesteld, dat het hier een na te streven gemiddelde producentenprijs af-boerderij betreft. De kwantitatieve restrictie⁹⁾ is dus opgeheven. De nieuwe richtprijs ligt een gulden hoger dan de totale gemiddelde opbrengstprijs die de melkveehouders voor het melkprijsjaar 1961/62 ontvangen.

9) Van het melkprijsjaar nov.1957/nov.1958 t/m nov.1961/nov.1962 golden garantieprijzen voor een deel van de door melkveehouders aan zuivelbedrijven afgeleverde melk. Aangezien de melkveehouders in genoemde jaren in totaal meer melk afleverden dan de gegarandeerde hoeveelheid, was de feitelijke garantieprijs dienovereenkomstig lager. Door middel van het thans opgeheven garantieprijsbeleid garandeerde de Nederlandse overheid de melkveehouderij een redelijk minimuminkomen.

Deze richtprijs zal worden nagestreefd met de volgende middelen:

1. de verrekenprijs (zie de toelichting hieronder) van consumptie-melk(produkten).

Deze is vastgesteld op f.30,65 per 100 kg met 3,7% vet(vorig melkprijsjaar f.29,40). Het verschil is dus f.1,25; aangenomen is, dat in de oude beleidsopzet voor een verhoging van de opbrengst van alle melk met f.1,- per 100 kg een verhoging van de garantieprijs voor het voormalige gegarandeerde kwantum met f.1,25 per 100 kg noodzakelijk zou zijn geweest.

2. Een op de hoogste opbrengst gericht marktordenend beleid voor de tot zuivelprodukten verwerkte industriemelk.
3. Een vooraf vastgestelde toeslag per 100 kg industrieel verwerkte melk (tot en met het melkprijsjaar 1961/62 werd de garantie-toeslag achteraf bepaald ter overbrugging van het verschil tussen gemiddelde netto- opbrengstprijis (zie toelichting) incl de uitkering van het Zuivelfonds (toelichting) en de over alle aan zuivelbedrijven afgeleverde melk omgeslagen garantieprijis).

De toeslag per 100 kg industrieel verwerkte melk is gebaseerd op een bij de verwerking van deze melk te bereiken opbrengst van f.18,85 per 100 kg (in 1961/62 was deze opbrengst f.18,75) en is vastgesteld op f.6,30.

Volgens de door de Minister van Landbouw en Visserij bij de Tweede Kamer ingediende "Nota inzake het melkprijsbeleid 1962/1963" is er, wat de basisgegevens voor het melkprijsbeleid betreft, sprake van een accentverlogging van voorgecalculeerde kostprijzen per produkt naar voorcalculaties met betrekking tot de rentabiliteit van de verschillende typen landbouwbedrijven. Het beleid is gebaseerd op de ontwikkeling van de kostprijs van melk gedurende de jaren 1957/58 tot en met 1961/62 (nacalculatie) en een voorcalculatie van de bedrijfsuitkomsten 1962/63 in de weide- en zandgebieden.

Naar het inzicht van de minister biedt de nieuwe beleidsopzet, vergeleken met het oude garantiesysteem, belangrijke voordelen.

De verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven komt beter tot haar recht. Bij de vroegere beslissingen inzake het niveau van de inleveringsprijzen, het verstrekken van exportsubsidies en het koolhuisboterbeleid, hadden de bedrijfstak en de bedrijfsgenoten zelf slechts een beperkt direct financieel belang.

De beleidsopzet vergemakkelijkt een aanpassing aan het geprojecteerde E.E.G.-zuivelbeleid.

Er zal een grotere zekerheid vooraf ontstaan met betrekking tot de ten laste van het Landbouw-Egalisatiefonds aan de melkveehouderij te verstrekken overheidsbijdragen, hetgeen een verantwoord budgettair beleid vergemakkelijkt.

Aldus de ministeriële nota. Opgemerkt zij, dat de nieuwe regeling ook een aandeel in het marktrisico van de melkveehouderij inhoudt. Wordt nl. voorheen het bedrag dat voor het optrekken van de melkprijs nodig was, bepaald door het verschil tussen gemiddelde netto-opbrengstprijis en garantieprijis (deze laatste gecorrigeerd voor de totale hoeveelheid afgeleverde melk), thans is er sprake van een vaste toeslag, zodat het zowel mogelijk is dat de richtprijs wordt overschreden dan wel dat deze niet wordt gehaald. Bepalende factoren bij het vaststellen van de richtprijs waren nl.:

- a. de hoeveelheid consumptiemelk;
- b. de hoeveelheid industriemelk;
- c. de prijs van de industriemelk;
- d. de prijs van de consumptiemelk.

De factoren a, b en c waren ramingen, slechts d. hield nauw verband met de (gefixeerde) verrekenprijs.

Ter toelichting
.....

Tot dusver is voor alle calculaties kennis van de gemiddelde netto-opbrengstprijis zeer belangrijk geweest. Met het berekenen van deze grootheid is de Zuivelwaardecommissie van het Produktschap voor Zuivel (PZ) belast. De regering moet de uitkomsten van deze berekeningen goedkeuren. Er wordt uitgegaan van de gemiddelde bruto-opbrengstprijis, die afhangt van de verkoopprijzen voor consumptiemelk (produkten) en de marktprijis voor industriële produkten. Deze gemiddelde bruto-opbrengstprijis wordt verminderd met

de kostenfactoren zoals aanvoer-, verwerkings- en verpakkingskosten, zodat uiteindelijk de gemiddelde netto-opbrengstprijs resulteert. Deze netto-opbrengstprijs wordt verhoogd met de uitkering uit het Zuivelfonds (zie hieronder).

Het Landbouw Egalisatiefonds (L.E.F.) betaalt namens de overheid de toeslagen uit die het inkomen van de melkveehouders moeten verhogen tot een redelijk geacht peil. Tot en met het melkprijsjaar 1961/62 was er sprake van garantietoeslagen in de vorm van voorschotten en een nabetaaling ter overbrugging van het verschil tussen de berekende gemiddelde netto-opbrengst incl. de uitkering van het Zuivelfonds en de garantieprijs omgeslagen over alle aan de zuivelbedrijven afgeleverde melk. Thans betaalt het L.E.F. uit de Schatkist een vaste toeslag.

Verrekenprijs

Consumptiemelk en consumptiemelkprodukten brengen in Nederland een vaste prijs op, de verrekenprijs. De gedachte achter de verrekenprijs is geweest, dat consumptiemelk(produkten) in ons land een prijs kan (kunnen) opbrengen die alle kosten plus een zekere winstmarge voor de melkveehouders kan dekken. Het staat de regering echter vrij in deze een volstrekt onafhankelijk standpunt in te nemen. De verrekenprijs dient als uitgangspunt voor de vorming van de consumptiemelkprijzen voor de consumenten in het binnenland. Onder het verrekenprijsstelsel vallen:

- a. volle consumptiemelk (Noord-Beveland), consumptiemelk met 3,75% vet, gestandaardiseerde melk (3% vet), ondermelk en karnemelk;
- b. de zg. consumptiemelkprodukten zoals pappen, vla's en yoghurt die uit de onder a. genoemde melksoorten worden bereid, alsmede melk verwerkt tot zg. speciaalprodukten en tot consumptie-ijs;
- c. room¹⁰⁾, gecondenseerde melk in verpakkingen tot 25 kg¹¹⁾; niet-mager melkpoeder.

10) Te onderscheiden zijn: halfroom (10% vet), koffieroom (20% vet) en slagroom (40% vet).

11) In Nederland maakt met name opgang de ongesuikerde gecondenseerde melk: koffiemelk (8 à 9% vet).

Basis(interventie-)prijs, zuivelwaarde (toeslag)

Ten einde een betrekkelijke rust in de produktiesectoren voor consumptiemelk(produkten) en industrieprodukten te verzekeren(de melk in laatstgenoemde sector verwerkt, brengt op de vrije markt aanzienlijk minder op), is een tweetal maatregelen getroffen:

1. er geldt een minimumopbrengstprijs die elk zuivelbedrijf onder alle omstandigheden voor zijn produkten verkrijgt, de basis-prijs (in de toekomst interventieprijs geheten). Deze is afgestemd op het prijsniveau waartegen de overheid steeds bereid is boter en mager melkpoeder, eventueel kaas, uit de markt te nemen (in E.E.G.-verband zal deze mogelijkheid in het algemeen waarschijnlijk alleen voor boter bestaan). Dit is mogelijk door inlevering bij een interventiebureau, in Nederland het Voedselvoorzienings- In- en Verkoopbureau (V.I.B.). Het verschil tussen verrekenprijs en basisprijs moet het consumptiemelkbedrijf in het Zuivelfonds (zie hieronder) storten;
2. indien de zuivelwaarde van de tot industrieprodukten verwerkte melk hoger is dan de basis(interventie)prijs, ontvangt het consumptiemelkbedrijf het verschil tussen de werkelijke opbrengst van de industrieprodukten en de basisprijs in de vorm van een zuivelwaardetoeslag. Ten einde de wintermelkvoorziening voor de consumptiemelksector veilig te stellen, wordt gekozen tussen de zg. kaaswaarde of de gemiddelde waarde van de industriële zuivelprodukten incl. kaas.

Het Zuivelfonds is ingesteld door het zuivelbedrijfsleven en heeft als doel het financieren van marktordenende maatregelen.

Inkomsten van het Fonds zijn:

1. heffingen op :
 - a. alle door melkveehouders aan zuivelbedrijven afgeleverde melk en room; alle door boerenkaasproducenten bereide kaas; door melkveehouders rechtstreeks of via slijters op Noord-Beveland in consumptie gebrachte volle melk (deze heffingen liggen al verschillende jaren in de orde van grootte van 0,20 cent);

- b. consumptiemelk ter grootte van het verschil tussen verrekenprijs en basis(interventie)prijs (zie hiervoor);
- c. de afzet van melk- en zuivelprodukten.

Uitgaven van het Fonds zijn:

- 1. zuivelwaardetoeslagen (zie hiervoor);
- 2. toeslagen op de afzet van melk- en zuivelprodukten;
- 3. verliezen van het V.I.B. op de bij dit bureau ingeleverde produkten.

Indien de inkomsten groter zijn dan de uitgaven, wordt het verschil uitgekeerd aan de contribuanten (de melkveehouders). Hierdoor wordt de gemiddelde netto-opbrengstprijs verhoogd.

De goldelijke beloning die de melkveehouder ontvangt, is als volgt opgebouwd:

- 1. uitbetaling door het zuivelbedrijf: de zg. industriewaarde (mede bepalende factoren: vetgehalte, eiwitgehalte, bacteriologische kwaliteit). Aftrekkorsten: verwerkingskosten van het zuivelbedrijf (incl. afschrijving en winst): ca 3 tot 4,5 cent, aanvoerkosten, zuivelfondsheffing: 0,20 cent, melkcontrole: 0,08 cent, heffing Produktschap voor Zuivel: 0,07 cent (o.m. voor de collectieve propaganda en de zuivelresearch);
- 2. zuivelfondsuitkeringen (als voorschotten per % vet en per kg melk, en nabetalingen). De orde van grootte heeft ca. 2,5 - 3,5 cent bedragen;
- 3. vaste toeslag uit het L.E.F.: 6,3 cent per kg industrieel verwerkte melk

4. Internationale aangelegenheden

4.1. Benelux

De bestudering van de harmonisatie van het brood- en voedergraanbeleid werd gestaakt. Er zal overleg in Beneluxverband worden geploegd over de wijze waarop de E.E.G.-besluiten zullen moeten worden uitgevoerd; gestreefd zal worden naar gemeenschappelijke standpunten binnen de Beheerscomite's van de E.E.G. Het Comité van Ministers¹²⁾ heeft besloten de

12) Een Beneluxcollege. Niet te verwarren met de Raad van Ministers van de E.E.G.

werkzaamheden in Beneluxverband met betrekking tot de Europese structuurpolitiek en het suikerbeleid, voor te zetten en de voorstellen van de Europese Commissie met betrekking tot rundvlees en zuivelprodukten in studie te nemen. Onderzocht wordt de mogelijkheid de bestaande voor-
sprong in het onderlinge handelsverkeer in land- en tuinbouwprodukten te handhaven binnen het kader van de E.E.G.-verordeningen.

4.2. E.E.G.

Op het tijdstip van verdere parlementaire behandeling van de Nederlandse begroting van landbouw en visserij zal wellicht reeds enig inzicht zijn verkregen in de praktische toepassing van de tot stand gekomen regelingen betreffende het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de consequenties daarvan.

De Europese Commissie heeft aan de Raad van Ministers van de E.E.G. ontwerpvoorstellen ingediend betreffende zuivel, rundvlees en rijst. De hoofdlijnen ervan zijn:

1. voor zuivelprodukten komt een heffingstelsel, dat zal worden aangepast en in het intraverkeer zal worden afgebroken naar rato van toenadering in de prijzen. De lidstaat die zuivelprodukten invoert uit een andere lidstaat die garantietoeslagen verstrekt, moet aan laatstbedoeld land dat deel van de heffingen overeenkomend met deze garantie-uitbetalingen restitueren. Marktinterventie zal uitsluitend voor boter kunnen plaatshebben. Consumptiemelk zal onderwerp van een afzonderlijk voorstel vormen;
2. voor rundvlees wordt een - voorlopig nationaal verschillende - richtprijs voorgesteld te effectueren door een sluisprijs. De gemeenschappelijke markt voor dit produkt moet in 1966 zijn bereikt;
3. voor rijst wordt een regeling analoog aan de granen voorgesteld. In 1969 moet dan een gemeenschappelijke drempelprijs voor de invoer uit derde landen zijn bereikt.

Aanvragen van het Verenigd Koninkrijk, Denemarken en Ierland om te mogen toetreden tot de E.E.G., gaven aanleiding tot diepgaand overleg. De onderhandelingen van de E.E.G. met het V.K. moesten tot resultaat hebben geleid alvorens besprekingen met andere landen terzake zullen plaatshebben.

4.3. Het Verenigd Koninkrijk

Van groot belang bij de onderhandelingen met het V.K. zijn eventuele regelingen voor de uitvoer van landbouwprodukten uit Canada, Australië en Nieuw-Zeeland. Er zijn hoofdzakelijk drie vraagstukken aan de orde:

1. inhoud van overgangsmaatregelen voor diverse produkten;
2. duur van de regelingen;
3. mogelijkheden tot het overgaan op wereldomvattende overeenkomsten.

De zes E.E.G.-landen zijn bereid de noodzaak te onderzoeken naar overgangsregelingen per produkt, doch deze regelingen moesten een degressie-element bevatten en in 1970 aflopen. Men is het er over eens, dat op de lange duur alleen mondiale overeenkomsten bevredigend kunnen zijn.

Gezien de producenteninkomens, de concurrentiepositie en de beschermingsmogelijkheden van de huidige verordeningen, lijkt geen reden aanwezig een uitzonderingspositie aan de Engelse landbouw toe te staan. Overeenstemming werd bereikt over een jaarlijks overzicht, enigermate vergelijkbaar met het "Annual review". De Europese Commissie zal, mede op grond van gegevens van de lidstaten, een jaaroverzicht samenstellen. Als het landbouwincome in een bepaalde streek te wensen overlaat, kan de Commissie voorstellen ter verbetering van de situatie indienen bij de Raad van Ministers van de E.E.G. Het V.K. heeft amendementen voorgesteld op enige verordeningen, in het algemeen betreffende de inkomensgarantie. Voor enkele produkten wordt een ruimere overgangsperiode gevraagd.

Betreffende de tuinbouw bestaat de wens, dat gedurende vijf jaar geen verordening zal worden toegepast, noch tarieven zullen worden afgebroken. Voorts wordt verlaging van het buitentarief ten behoeve van het Gemeenbest verzocht alsmede de verzekering dat de verordening niet zal leiden tot in-voerbepalkende maatregelen tegen het Gemeenbest.

4.4. Denemarken

De onderhandelingen hadden vooral betrekking op tijdelijke bescherming van de industriële ontwikkeling. Het vraagstuk van de uitvoer van agrarische produkten is nog niet behandeld.

4.5. O.E.S.O.¹³⁾

De activiteiten in 1961 werden beheerst door overgang van O.E.E.S. naar O.E.S.O. De Landbouwcommissie bestudeert de landbouwpolitiek van de leden-landen, de marktsituatie, de afzet en het gebruik van landbouwprodukten, de handel in produktiemiddelen, de hulp aan onderontwikkelde landen, onderwijs, onderzoek en voorlichting.

Tijdens de laatste raadsvergadering op ministerieel niveau is, op voorstel van de V.S. beslist, dat de leden zullen trachten hun produktie van 1960 tot 1970 met 50% uit te breiden. De bijdrage van de landbouw is geformuleerd in relatie tot de industriële ontwikkeling. Bij een belangrijke migratie uit de landbouw kan de produktiviteitsstijging plaatshebben zonder produktiestijging.

De Visserijcommissie bestudeert visserijproblemen; handel, afzet en distributie van visserijprodukten alsmede verschillen in overheids-politiek.

- 13) De O.E.S.O. (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) omvat 18 Europese landen (incl. Turkije) en de Verenigde Staten en Canada. Zij volgde op 30 september 1961 de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (O.E.E.S.) op toen de Conventie van de O.E.S.O. in werking trad.

De O.E.E.S. werd in 1948 opgericht met als zetel Parijs. Ze omvatte 18 Europese landen (incl. Turkije). Haar primaire taak was het opstellen van programma's en het verstrekken van gegevens die de Economic Cooperation Administration (E.C.A.), executieve van het Europese Herstelprogramma, voor haar taak nodig had. Voorts stelde de O.E.E.S. rapporten op ten behoeve van het Amerikaanse Congres betreffende de economische ontwikkeling van de deelnemende landen. Daarnaast zou de O.E.E.S. zich ontwikkelen tot een centrum van duurzame Europese samenwerking op economisch gebied. Sinds juni 1950 behoorden de V.S. en Canada tot de O.E.E.S. als geassocieerde leden.

De doeleinden van de O.E.S.O. zijn enerzijds van conjunctuur- en financieel-monetair-politieke aard (een zo groot mogelijke groei-voet en een stijgende levensstandaard, financiële stabiliteit), anderzijds hebben ze betrekking op de handelspolitiek (bijdrage tot de expansie van de wereldhandel op een multilaterale, niet-discriminatieve basis) en op de ontwikkeling, mede van niet-lidstaten. Om de gestelde doeleinden te bereiken, handhaaft de Conventie dezelfde methoden en procedure als die van de O.E.E.S., met name de unanimitaire regel (art. 6).

4.6. F.A.O.

De werkzaamheden zijn de laatste jaren sterk toegenomen. Ten aanzien van de ontwikkelingslanden zal meer aandacht worden besteed aan planning van de agrarische ontwikkeling op middellange en lange termijn.

Veel aandacht zullen het "Wereld-Voedsel-Programma" en de "Wereld-campagne tegen de Honger" blijven vragen. Dit vindt zodanige weerklank bij het Nederlandse volk, dat het Nederlands Nationaal F.A.O.-Comite en de N.O.V.I.B.¹⁴⁾ zich met de F.A.O. verstaan inzake aanbidding van een Nederlands project: de introductie van erfgewassen.

4.7. Produktenovereenkomsten

Een nieuwe Internationale Tarwe-overeenkomst met nog bredere deelname is afgesloten, maar een verlenging van de quotaregeling van de Internationale Suikerovereenkomst is mislukt.

De Internationale Koffieconferentie heeft de tekst van een 5-jarige internationale koffievereenkomst goedgekeurd. Een onderhandelingsconferentie voor cacao is in voorbereiding. Dergelijke overeenkomsten zijn belangrijk voor achtergebleven landen. Sterke dalingen van grondstoffenprijzen doen een deel van de financiële hulp teniet. De bevordering van stabielere markten van agrarische grondstoffen is overigens van algemeen belang.

4.8. G.A.T.T.¹⁵⁾

De zg. XXIV/6 en Dillon-tariefonderhandelingen zijn nagenoeg afgesloten, terwijl in de V.S. en E.E.G. aan verdere verlagingen wordt gedacht. Overigens is hetgeen in 1961 werd bereikt van beperkte omvang.

Nu het E.E.G.-landbouwbeleid vaste vorm begint te krijgen, zal de verhouding tot de overige landen bijzondere aandacht vragen.

14) Ned. Org. v. Intern. Bijstand, 's-Gravenhage.

15) General Agreement on Tariffs and Trade. Tariefonderhandelingen met de E.E.G. hebben voor de meeste posten reeds geleid tot een verlaging van het buitenrecht van de E.E.G. met 20%.

5. Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie

In verband met de ontwikkeling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in het kader van de E.E.G. bestaat behoefte aan vooroverleg met het georganiseerde bedrijfsleven. Bij de uitvoering van het beleid zijn met name de produktieschappen betrokken. Daar de Raad van Ministers van de E.E.G. het nog niet eens is over het opnemen van deskundigen van de produktieschappen in de Beheerscomite's, zijn enige ambtenaren van de produktieschappen tijdelijk als onbezoldigd ambtenaar bij het Ministerie van Landbouw en Visserij aangesteld.

6. Wetgeving

Voortvarendheid is gewenst bij het verheffen tot wet van de voorstellen betreffende de Bestrijdingsmiddelenwet, Zaaizaad en plantgoedwet en de Visserijwet, omdat na wetsverheffing in samenwerking met het georganiseerde bedrijfsleven veel uitvoeringsmaatregelen moeten worden getroffen vóór het in werking treden van genoemde wetten.

7. Landbouwonderwijs

In de Memorie van Toelichting op het landbouwhoofdstuk van de begroting voor 1962 is uitvoerig aandacht besteed aan de ontwikkelingen op dit gebied. Een commissie is ingesteld onder voorzitterschap van prof. mr. C.H.F. Polak, die zal adviseren over wijzigingen in verband met de in 1960 tot stand gekomen wet op het wetenschappelijk onderwijs. De herziening en uitbouw van onderwijsprogramma's vormen onderwerp van intern beraad. Om de subsidiëeringsmogelijkheid ten aanzien van het landbouwonderwijs zoveel mogelijk gelijk te trekken, is het de bedoeling uitbreiding te geven aan de zg. interimregeling financiering scholenbouw.

8. Landbouwkundig onderzoek

Er moet op worden toegezien, dat de voorsprong die ons land bereikt heeft niet verloren gaat. Het beleid is gericht op versterking van de achtergebleven onderdelen en de ter handneming van nieuwe taken als gevolg van bepaalde ontwikkelingen. De voorgestelde uitbreiding heeft grotendeels betrekking op het Instituut voor Veeteeltkundig onderzoek, het Instituut voor de Pluimveeteelt, het Instituut voor Landbouwbedrijfs-

gebouwen en het Instituut voor de Toepassing van atoomenergie in de landbouw. Bijzondere aandacht is geschonken aan plannen voor het onderzoek ten behoeve van de varkenshouderij.

Het bedrijfsonderzoek blijft van grote betekenis. Belangrijk is het onderzoek naar arbeidsmethoden en werkorganisatie. Kwaliteitseisen nopen tot onderzoek op gebied van bodem en bemesting, fysiologie, plantenteelt, plantenziekten en veredeling. Voorrang moet worden verleend aan het onderzoek naar objectieve meetmethoden voor kwaliteitsbepaling.

De instelling van een coördinatiecommissie "Onderzoek Natuurbeheer en Recreatie" wordt voorbereid.

Mogelijkheden tot verbreding van de taak van het Instituut voor Landbouwhuishoudkundig Onderzoek worden onderzocht.

9. Landbouwvoorlichting

Een reorganisatie binnen de Directie van de Landbouw wordt geleidelijk doorgevoerd: de drie afdelingen Akker- en Weidebouw, Vee- teelt en Zuivel en Tuinbouw worden samengevoegd tot één afdeling onder leiding van een algemeen directeur. Een en ander geschiedt terwille van betere coördinatie, een doeltreffender overleg met het bedrijfsleven en een uitvoering van gemaakte afspraken. Om deze redenen zal ook in iedere provincie een Hoofdingenieur-Directeur voor de voorlichting worden geplaatst boven de consultants voor de verschillende onderdelen. De positie van de landbouwvoorlichtingsraden zal nader worden bezien.

Op voorlichtingsgebied zal de zelfwerkzaamheid van het bedrijfsleven moeten worden opgevoerd door middel van de vakorganisaties (technisch-economisch) en de standsorganisaties (sociaal-economisch).

Bedrijfseconomische boekhoudingen kunnen een gefundeerde achtergrond geven.

Meer aandacht zal moeten worden geschonken aan kwaliteit en sortering van de produkten.

Verheugend is de belangstelling voor arbeids- en arbeidersvoorlichting (problemen van de arbeidstijdverkorting).

Door wijzigingen in de traditionele verhoudingen van produktiefactoren en de structuur van de markt, worden aan het landbouwbedrijf

steeds meer eisen van toepassing zijnde op een moderne ondernemingsvorm gesteld en neemt het commerciële karakter toe. Ook in dit verband zijn de bedrijfseconomische boekhoudingen belangrijk en ze hebben voorts betekenis voor het bezien van de technische aspecten door de Rijkslandbouwvoorlichtingsdienst.

10. Voerartsenijkundige aangelegenheden

De varkensstapel werd ernstig aangetast door mond- en klauwzeer; de enting van de rundveestapel heeft haar effectiviteit bewezen. De sluiting van de varkensmarkten, de instelling van een vervoersverbod en maatregelen op besmette bedrijven boekten in de meeste provincies gunstige resultaten. In Noordbrabant en Limburg noopte de situatie tot drastischer maatregelen met betrekking tot het opruimen van besmettingshaarden. Een doeltreffend vaccin tegen mond- en klauwzeer kan nog steeds niet worden geproduceerd. Sedert de intensivering van de bestrijding van varkenspest in mei 1961, vertoont het aantal gevallen een dalende lijn. Ook het vervoersverbod in verband met mond- en klauwzeer heeft een gunstig effect gehad voor de pestbestrijding. Thans wordt bij voorkomende gevallen overgegaan tot enting naast opruiming van de aangetaste dieren. Ten aanzien van de bestrijding van abortus Bang zij medegedeeld, dat het landelijk percentage A.B.R.-vrije, resp. abortus-vrije bedrijven thans tot 95,5 is gestegen.

Het onderzoek op tuberculose geschiedt thans in 10 provincies om de twee jaren. Een verdere vermindering van de frequenties van de tuberculaties dient met grote voorzichtigheid te worden gezien.

11. Plantenziektenkundige aangelegenheden

In verband met de snelle ontwikkeling van de kennis over ziekten en plagen moet de scholing krachtiger ter hand worden genomen. Het onderzoek van bestrijdingsmiddelen zal toenemen.

Bilaturaal overleg in verband met de export blijft noodzakelijk wegens de teleurstellende resultaten van het werk van de E.P.P.O. (European and Mediterranean Plant Protection Organisation). Het overleg terzake in Benelux- en E.E.G.-verband wordt voortgezet.

12. Cultuurtechniek

Het blijft noodzakelijk aandacht te besteden aan de verbetering van de externe produktie-omstandigheden zoals ruilverkaveling en infrastructurale werken, uit te voeren door de lagere publiekrechtelijke lichamen ter verbetering van de ontsluiting en van de waterbeheersing. Een coördinatie van belangen heeft de aandacht en levert goede resultaten op, waarvan kunnen worden genoemd een nota over de coördinatie tussen streekverbeteringsplannen en ruilverkavelingen, uitbreiding van het overleg ten aanzien van voorgenomen ruilverkavelingen, overleg over het synchroon tot stand brengen van rijkswegen en ruilverkavelingen, samenwerking met het Ministerie van O.K. en W. ten aanzien van openluchtkreatie en maatregelen tot behoud van oudheidkundige waarden.

Prijsstijgingen en werktijdverkorting welke niet meer in de mate als voorheen kunnen worden gecompenseerd door mechanisatie e.d. leiden tot druk op het uitvoeringsniveau. Onderzoekingen van het Instituut voor Cultuurtechniek en Waterhuishouding leiden daarentegen thans tot praktische resultaten.

De Cultuurtechnische Dienst besteedt ook aandacht aan economische vraagstukken: o.m. bedrijfseconomisch onderzoek in verband met ruilverkavelingsplannen.

Het Internationaal Instituut voor Landaanwinning en Cultuurtechniek, alsmede medewerkers van het Instituut voor Cultuurtechniek en Waterhuishouding en de Cultuurtechnische Dienst worden steeds meer betrokken bij werk ten behoeve van de ontwikkelingslanden. Grote waarde wordt dan ook gehecht aan de nauwe samenwerking tussen voornoemde instituten.

13. E.E.G.-structuurbeleid

Voor de lidstaten dient een gemeenschappelijk structuurbeleid te worden ontwikkeld, waarbij de mogelijkheid wordt geschapen de verschillende produkten voort te brengen op de meest geëigende plaatsen. De sociale en economische consequenties moeten worden opgevangen in het kader van het regionale beleid. De Europese Commissie is begonnen met een inventarisatie van de structuurverbeterende maatregelen van de

lidstaten. Op grond van een jaarlijks structuurrapport kan de Commissie jaarlijks voorstellen tot coördinatie doen. Financiële steun zal moeten worden verleend uit een in te stellen structuurfonds.

14. Bosbouw

Het bosareaal is per saldo toegenomen. De uitbreiding betreft naalddhout en populieren, de overige loofbossen, vooral hakhout namen af in oppervlakte in verband met verschil in rendabiliteit. Belangrijk zijn ook de rijbeplantingen waarbij de populier de eerste plaats inneemt.

Vermelding verdient het tot stand komen van de nieuwe boswet. De prijzen daalden in het fellingsseizoen 1958/59 en toonden daarna een kleine verbetering. De mijnhoutprijzen zijn verhoogd; de binnenlandse vraag naar dit hout neemt af en een gedeelte moet dan ook worden uitgevoerd.

Gezien de ontwikkeling van vele jonge bossen is het wel zeker, dat het wetenschappelijk onderzoek vruchten zal afwerpen. Grote betekenis hebben de bossen voor de recreatie, welke wordt bevorderd door het aanleggen van parkeerterreinen, picknickplaatsen, kampeerterrainen en dergelijke. Zorg wordt besteed aan het landschap bij ruilverkavelingen. Terreinen met natuurwetenschappelijke betekenis worden zoveel mogelijk gespaard.

B. VISSERIJ

15. Zeevisserij

Het onderzoek ten behoeve van de zeevisserij zal in 1963 worden voortgezet en geïntensiveerd en wel zoveel mogelijk in internationaal verband. De onderzoekingen betreffen onder andere het bestaan van verschillende paaipopulaties van de schol, marktmonsterring, merkprouven, transplantatieproeven, medewerking aan het Engelse onderzoek naar de mortaliteit van de schol gedurende het ei- en larvenstadium en verbetering van het vistuig. Noodzakelijk is de bouw van een nieuw onderzoekingsvaartuig. Werkzaamheden ten behoeve van onderwijs en voor-

lichting zullen worden gestimuleerd en gecoördineerd.

Met belangstelling wordt het rapport tegemoet gezien van de Commissie Ontwikkeling Zeevisserij, waarbij ook aandacht zal worden geschonken aan arbeidsverhoudingen.

16. Kustvisserij

Veel aandacht wordt besteed aan onderzoeken met betrekking tot garnalen en vooral oesters. Het opdringen van de mosselparasiet naar het westen van de Waadenzee baart zorgen. Enkele nieuwe inspectievaartuigen zullen te zijner tijd in de vaart worden gebracht.

17. Binnenvisserij

De volgende punten hebben o.m. de aandacht: het stimuleren van de intrek van glasaal en bot in het IJsselmeer, een zo doelmatig mogelijke bevissing, de hoeveelheid beschikbaar voedsel, de stand van de snoekbaars, het onderhoud van de watergangen.

De sportvisserij neemt steeds toe (594.000 akten en hengelbewijzen); bij de beroepsvisserij is van verdere teruggang sprake (ze wordt meer een seizoenbedrijf). Belangrijk is het beheer van de visstand, met name de verhouding tussen de verschillende vissoorten.

18. Produktie en afzet

De aanvoer van platvis steeg belangrijk. Hoewel de haring een belangrijke plaats blijft innemen, overtreft de waarde van geëxporteerde verse zeevis die van haring. Meer dan 70% van de visexport ging naar E.E.G.-partnerlanden (voornamelijk België, de Duitse Bondsrepubliek en Frankrijk). De ontwikkeling binnen de E.E.G. is belangrijk, omdat de aanvoer van de Noordzee niet in de behoeften kan voorzien, maar ten einde omschakeling naar verdere wateren lonend te maken, moet de afzet verzekerd zijn.

De produktie en export van mosselen is gedurende de laatste jaren belangrijk toegenomen, die van garnalen in mindere mate. De produktie en uitvoer van oesters was in 1961 iets geringer dan in 1960.